

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΔΙΕΚΟΨΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ.

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων συνελθοῦσα σήμερον, ἡμέραν Δευτέραν, 26^ν Ἀπριλίου/ 9^ν Μαΐου 2011, εἰς κανονικὴν Συνεδρίαν αὐτῆς, ἐπελήφθη μεταξύ ἄλλων θεμάτων καί τῆς ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος τῆς ἀτικανονικῶς εἰς Ἱεριχὼ ἀνεγερθείσης Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας.

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἐξετάσασα διεξοδικῶς καί εἰς βάθος τό πρόβλημα τοῦτο, ὁμοφώνως καί μετὰ λύπης ἀπεφάσισε τήν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ καί τήν καθάίρεσιν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου Κρέτσου.

Οἱ λόγοι διὰ τήν λήψιν τοιαύτης ἀποφάσεως εἶναι ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς δεκαετίας τοῦ 1990, τό Πατριαρχεῖον Ρουμανίας ἤρχισε καί ὠλοκλήρωσε τήν ἀνέγερσιν Ναοῦ μετὰ ξενῶνος εἰς Ἱεριχὼ, χωρίς τήν κανονικὴν ἔγκρισιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, εἰς τήν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ Ἁγία Γῆ.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων εὐρέθη εἰς δύσκολον θέσιν ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου. Εἶδε τὰ κανονικά ὅρια αὐτοῦ, ἐπικυρωμένα ὑπὸ Οἰκουμενικῶν καί Τοπικῶν Συνόδων νά ἀπειλῶνται αὐθαιρέτως καί ἀπροκαλύπτως ἐν τῇ πράξει.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐξήγησεν εἰς τό Πατριαρχεῖον Ρουμανίας ὅτι ὁ ἰσχυρισμός αὐτοῦ ὅτι ἡ Ἐκκλησία αὕτη ἀνηγέρθη διὰ τούς ἐκ Ρουμανίας προσκυνητάς εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, ἐάν γίνῃ ἀποδεκτός, μετατρέπει τήν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς ἀνοικτόν πεδῖον δι' ὅλας τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας δι' ἀνέγερσιν ναῶν, τινες τῶν ὁποίων ἤδη ἔχουν ζητήσῃ τοῦτο.

Ἐπειδὴ, παρὰ ταῦτα, τό Πατριαρχεῖον Ρουμανίας δέν ἐπέδειξε τήν δέουσαν ἐκκλησιαστικὴν εὐαισθησίαν, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἔθεσεν εἰς ἀκοινωνησίαν τόν ἀναλαβόντα καί περατώσαντα τήν πρωτοβουλίαν ταύτην, Ἀρχιμανδρίτην Ἱερώνυμον Κρέτσου ἀντιπρόσωπον τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, προσφάτως δέ πρὸς ὤθησιν τοῦ προβλήματος πρὸς ἐπίλυσιν, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἀπέστειλε πρὸς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ τήν κάτωθι ἐπιστολήν, ἐν ᾗ ἐκτίθενται ἀναλυτικῶς ὅλαι αἱ πτυχαί τοῦ προβλήματος τούτου καί ἡ στάσις τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων:

Τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ τῆς Ὀρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, Τοποτηρητῇ Καισαρείας, Καππαδοκίας, Μητροπολίτῃ Οὐγγροβλαχίας καί Ἀρχιεπισκόπῳ Βουκουρεστίου κ. Δανιήλ, ἀδελφῷ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ καί συλλειτουργῷ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, ἀσπασμόν ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν προκατόχων Ἡμῶν, μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυροῦ

Διοδώρου καί μακαριστοῦ Πατριάρχου Ρουμανίας κυροῦ Θεοκτίστου, ἀνελήφθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας πρωτοβουλία ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ εἰς Ἱεριχώ μετ' οἰκημάτων ξενῶνος πέριξ αὐτοῦ ἄνευ ἐγκρίσεως καί κανονικῆς ἀδείας τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀγίων Τόπων, τοῦ ἡμετέρου δηλονότι Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων.

Αἱ ἐνστάσεις καί διαμαρτυρίαι τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου δέν ἡδυνήθησαν νά ἀνακόψουν τήν ἀνέγερσιν τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ. Αὗται τούναντίον ἡγνοήθησαν καί ὁ Ναός ἐτελειώθη καί σήμερον μάλιστα λειτουργεῖται.

Ἡ Ὑμετέρα λίαν τετιμημένη καί περισπούδαστος ἡμῖν Μακαριότης, διακρινομένη ἐπὶ θεολογικῇ καταρτίσει καί παιδείᾳ οὐκ ὀλίγη, ἐπίσταται καλῶς ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη ἀποτελεῖ κατάφωρον παραβίασιν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀρχῆς, τιθεμένης ὑπό τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου, «φιλοτιμουμένου εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα μή ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῇ» (Ρωμ. 15, 20), ὡς καί τῶν ἱερῶν Κανόνων, 31ου τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, 5ου τῆς Συνόδου Ἀντιοχείας καί 10ου Καρθαγένης, καταδικαζόντων τήν πῆξιν ἐτέρου θυσιαστηρίου, ἐν καταφρονήσει τοῦ οἰκείου ἐπισκόπου. Τό ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Ρουμανικὴ Ἐκκλησία ἐπιθυμεῖ νά ἔχῃ ἴδιον αὐτῆς Ναόν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, δέν εὐσταθεῖ, καθ' ὅτι αὕτη ἔχει Ναόν εἰς Ἱεροσόλυμα καί καθ' ὅτι ἡ Ἁγία Γῆ ἔχει ἀνατεθῇ πρὸς διαφύλαξιν καί διαποίμανσιν εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ὑπό τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁρισάσης διὰ τοῦ 7ου κανόνος αὐτῆς «τόν ἐν Αἰλίᾳ ἐπίσκοπον τιμᾶσθαι καί ἔχειν τήν ἀκολουθίαν τῆς τιμῆς», τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁρισάσης διὰ τῆς Ζ' Πράξεως αὐτῆς: «Ἰουβενάλιον, τόν ὀσιώτατον ἐπίσκοπον τῶν Ἱεροσολύμων τάς τρεῖς Παλαιστίνας ὑπό τήν ἰδίαν ἐξουσίαν ἔχειν» καί τῆς Πενθέκτης, διὰ τοῦ 36ου κανόνος αὐτῆς συγκαταλεξάσης τόν θρόνον τῆς Ἱεροσολυμιτῶν πόλεως μεταξὺ τῶν Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων.

Ἐάν καί αἱ ἄλλαι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ἀκολουθήσουν τό παράδειγμα τοῦτο τῆς Ὁρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, τότε θά ἔχωμεν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν ἀντιπροσωπείας δέκα τριῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπερ ἔσται παράδειγμα αὐθαιρέτου Ὁρθοδόξου πολυφωνίας καί πολυαρχίας, δυσκόλως διοικητικῶς οἰκονομουμένης καί εἰς ἀντίθεσιν ἐρχομένης πρὸς ὅσα συνεφωνήθησαν ὑφ' ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς τήν Δ' Προσυνοδικήν Διάσκεψιν τῆς Γενεύης τοῦ ἔτους 2009.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀντιμετώπισε μετὰ λύπης βαθείας ἀλλά καί μετ' ἀνεκτικότητος καί μετριοπαθείας πολλῆς τήν ἐντός τῶν κόλπων αὐτοῦ ἐμφυτευθεῖσαν ἀντικανονικὴν ταύτην κατάστασιν, διό καί περιωρίσθη ὅπως θέσῃ εἰς ἀκοινωνησίαν μόνον τόν πρωτεργάτην αὐτῆς, Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἱερώνυμον Κρέτσου, χωρὶς νά καθαιρέσῃ τοῦτον ἢ νά διακόψῃ τό μνημόσυνον τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ἐν τοῖς Διπτύχοις, ὅπερ ἐδικαιοῦτο νά πράξῃ.

Ἀναμείναντες ἐφ' ἱκανόν χρόνον καί μάλιστα ἐπὶ τετραετίαν ἀπὸ τῆς σὺν Θεῷ ἐκλογῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τόν τετιμημένον θρόνον τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρουμανίας καί μή ἰδόντες οὐσιαστικὴν τινα κίνησιν παρ' Αὐτῆς πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τούτου, ἐκ τῶν πραγμάτων κινούμεθα, ὅπως ἡμεῖς ἐγγείρωμεν τοῦτο, ἵνα ἄνευ οὐδεμιᾶς περαιτέρω χρονοτριβῆς θεραπευθῇ καί ἐπουλωθῇ ἡ ἀνοικτὴ αὕτη πληγὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, συνωδὰ τοῖς θείοις καί ἱεροῖς κανόσι, καί ἵνα μή φθάσωμεν εἰς τό ἀπευκταῖον τῆς καθαιρέσεως τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου ἢ τῆς διακοπῆς τοῦ μνημοσύνου τῆς ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας.

Ἐπί τούτοις, ἀσπαζόμενοι αὐτήν ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου φιλήματι ἀγίῳ, διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ ,βια΄ Ἰανουαρίου κζ΄.

Τῆς Ὑμετέρας πεφιλημένης Μακαριότητος

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Ἀνταποκρινόμενος ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ ἀπέστειλεν ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος τὴν Παρασκευὴν πρὸ τοῦ Λαζάρου, 2^{αν} / 15^{ην} Ἀπριλίου 2011, τὸν θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Campineanul κ. Κυπριανόν, κομίζοντα μεθ' ἑαυτοῦ ἐπιστολήν.

Εἰς τὴν ἐπιστολήν ταύτην οὐδόλως ἐπιδεικνύεται ἡ διάθεσις διὰ τὴν κανονικὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος καί τὴν διατήρησιν τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος, ἀπεναντίας δι' ἁδυνάτων καί ἀβασίμων ἐπιχειρημάτων καταβάλλεται ἡ προσπάθεια νομιμοποιήσεως καί παγιώσεως τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως.

Πρὸς διαφύλαξιν καί προστασίαν τῶν κανονικῶν προσκυνηματικῶν καί ποιμαντικῶν δικαιωμάτων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν ἡ Ἀγία καί Ἱερὰ Σύνοδος προέβη εἰς τὴν ὀδυνηράν μέν, ἀναγκαίαν δέ ἀπόφασιν ταύτην, εὐχομένη ἐν τῷ μεταξύ διὰ τὴν ἐν σεβασμῷ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως ἀποκατάστασιν τῆς διακοπείσης κανονικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας.

Διευκρινίζεται ὅτι παρὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, οἱ ἐκ Ρουμανίας εὐσεβεῖς προσκυνηταί εἶναι εὐπρόσδεκτοι εἰς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα καί τὰς Ἱερᾶς Μονᾶς τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.